

52104204: สาขาวิชาจารึกภาษาตะวันออก

คำสำคัญ: จารึก / ภาษามอญโบราณ

อันเตอร์ เอียน วัดสัน: การศึกษารูปคำภาษามอญโบราณจากจารึกที่พบในประเทศไทยระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12-17. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผศ. ดร.อรรณพ บุญยฤทธิ์ และ รศ. ดร.บำรุง คำเอก. 458 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจารึกภาษามอญโบราณที่พบในประเทศไทยเพื่อศึกษาพัฒนาการรูปคำศัพท์ และเพื่อรวบรวมจารึกภาษามอญโบราณที่พบในประเทศไทยเพื่อทราบถึงจำนวนที่ได้พบในประเทศไทยและลักษณะของจารึกดังกล่าว และเพื่อปรับข้อมูลของจารึกให้เป็นปัจจุบัน จารึกภาษามอญโบราณที่พบในประเทศไทยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ยุค ยุคที่ 1 อยู่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 12-13 จารึกถูกพบในบริเวณภาคกลางของประเทศไทยและเขียนด้วยรูปแบบอักษรปัลลวะ ยุคที่ 2 อยู่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 14-15 จารึกถูกพบในบริเวณภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยและเขียนด้วยรูปแบบอักษรหลังปัลลวะ ยุคที่ 3 อยู่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 16-17 จารึกถูกพบในบริเวณภาคเหนือของประเทศไทยและเขียนด้วยรูปแบบอักษรมอญโบราณ

ผู้วิจัยรวบรวมจารึกได้จำนวน 93 ชิ้น และเลือกจารึก 55 ชิ้นที่เขียนเป็นภาษามอญโบราณและที่สามารถอ่านได้เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบรูปคำศัพท์ในจารึกภาษามอญโบราณจำนวน 55 คำที่ปรากฏมากกว่าหนึ่งครั้งแต่ไม่แปรรูป และพบจำนวน 76 คำที่มีการแปรรูป คำศัพท์ที่ไม่แปรรูปมักมีลักษณะเป็นคำพยางค์เดี่ยวที่มีพยัญชนะต้นกับสระเดี่ยวและไม่มีพยัญชนะสะกด คำศัพท์ที่แปรรูปมีโครงสร้างหลากหลาย เช่น คำที่มีพยัญชนะควบ คำที่มีพยัญชนะสะกด คำที่มีสระเสียงยาวหรือสระประสม และคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์ การแปรรูปคำมักเป็นการแปรในคำยืมภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต การแปรที่เกิดในพยางค์ การแปรของพยัญชนะ การแปรของสระ และการแปรของคำศัพท์ที่มีเครื่องหมายวิราม ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะรูปคำในทั้งยุคที่ 1 และยุคที่ 2 มีความคล้ายกันมากกว่ารูปคำในยุคที่ 3 ซึ่งมีการแปรรูปมากกว่า

ภาควิชาภาษาตะวันออก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2.

52104204: MAJOR: ORIENTAL EPIGRAPHY: ORIENTAL LANGUAGES

KEY WORD: INSCRIPTIONS / OLD MON LANGUAGE

HUNTER IAN WATSON: A STUDY OF OLD MON WORD FORMS FROM INSCRIPTIONS FOUND IN THAILAND DATING BETWEEN THE 12-17th CENTURIES B.E. THESIS ADVISORS: ASST. PROF. ORAWAN BOONYARITH, Ph.D. AND ASSOC. PROF. BUMROONG KHAM-EK, Ph.D. 458 pp.

The purpose of this research project is to study the Old Mon inscriptions discovered in Thailand to study the development of word forms, and to compile the Old Mon inscriptions which have been found in Thailand to know the number to have been discovered and the characteristics of these inscriptions, as well as to update the information about them. The Old Mon inscriptions found in Thailand can be divided into 3 periods. Period 1 is approximately the 12-13th B.E.; the inscriptions have been discovered in Central Thailand, and are written with the Pallava style script. Period 2 is approximately the 14-15th B.E.; the inscriptions have been discovered in Central Thailand and Northeastern Thailand, and are written with the Post-Pallava style script. Period 3 is approximately the 16-17th B.E.; the inscriptions have been discovered in Northern Thailand, and are written with the Old Mon style script.

The researcher compiled 93 inscriptions, and selected 55 legible inscriptions written in Old Mon to be the study group. The result of the study revealed that 55 words appeared more than once, but without variation, and 76 words were found with variation. Word with no variation tend to be mono-syllabic with a single initial consonant and a simple vowel, and no final consonant. Words with variations have different structures, such as having consonant clusters, final consonants, long vowels or diphthongs, and poly-syllabic words. Most variations are in Pali and Sanskrit borrow words, syllable structures, consonants, vowels and words with the virām symbol. The researcher found that the characteristics of word forms in Period 1 and Period 2 are more similar than word forms in Period 3, which display greater variation.

Department of Oriental Languages

Graduate School, Silpakorn University

Student's Signature

Academic Year 2013

Thesis Advisors' signature 1. 2.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรพรรณ บุญยฤทธิ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.บำรุง คำเอก ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้ง รองศาสตราจารย์กรรณิการ์ วิมลเกษม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ก่องแก้ว วีระประจักษ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ กลุ่มหนังสือตัวเขียนและจารึก สำนักหอสมุดแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร และโดยเฉพาะนางสาวยุวเรศ วุทธิรพล ขอขอบพระคุณ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ขอขอบพระคุณ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จ.อุทัยธานี และนายชาติรี เทศนา และขอขอบพระคุณ นายช้ำ ศิริโกคาร์ตนา นางวารุณี ต้นสกุล นางสาวภควดี ต้นสกุล นายมีโชคชัย ศรีสิทธิ์ นางธนพร ชาญณรงค์ นายเสกสันต์ ศรีประทุม พระอภิรักษ์ อนุตตโร และนายคุณมนตรี วงษ์ดนตรี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเจ้าอาวาสของวัดทั้งหลายแห่งที่เป็นที่รักษาจารึกในปัจจุบัน คือ วัดเบญจมบพิตร จ.กรุงเทพมหานคร วัดเขาวง จ.สระบุรี วัดหนองกระโดน จ.นครสวรรค์ วัดมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช วัดนอก บ้านคอนสวรรค์ จ.ชัยภูมิ วัดศรีประทุมคงคาราม บ้านกุดโง้ง จ.ชัยภูมิ วัดเทวฤทธิ์สุวิมลมังคลาราม จ.ชัยภูมิ วัดป่ามณีนิมิต จ.กาฬสินธุ์ วัดโพธิ์ชัยเสมาราม จ.กาฬสินธุ์ วัดสว่างวัฒนาราม จ.กาฬสินธุ์ วัดพระธาตุหนองสามหมื่น จ.ชัยภูมิ และวัดโนนศิลา บ้านฝายหิน จ.ขอนแก่น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหลายแห่ง รวมถึงเจ้าหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ คือ พช. สมเด็จพระนารายณ์ และ นางสาวจุฑามาศ สุพรรณกลาง นางสาวอุดมรัตน์ ทองดี และนายสมบุญ พุ่มสกุล พช. นครปฐม พช. ขอนแก่น และนายกานต์ รับสมบัติ และนาย อริย์รัช นงงาม พช. ทรูชัย และนางพัชรวิวรรณ พรหมจักรี พช. เชียงใหม่ พช. พิมาย และนายพงษ์พิศิษฐ์ กรมขันธ์ พช. ปราจีนบุรี และนางสาวอรุณี แซ่เล่า นายเทวัญ กาญจนะ และนางพิชญา ชำนาญ

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มารดา ครู อาจารย์ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา